NEADEKVATNO PREVOĐENJE KUR'ANSKE RIJEČI *ZINA* NA BOSANSKI I DRUGE JEZIKE

U Kur'anu postoji jedna jedina riječ koja predstavlja nezakonit seksualni čin između muška i ženska i ona je *zina*. (17:32) Termin *zina* označava hotimični seksualni čin između muškarca i žene koji nisu u braku, nevezano da li je jedno od njih ili su oboje vjenčani s drugima. Dakle svejedno je da li je u pitanju preljub ili blud, *zina* obuhvata oba pojma. Shodno tome u ajetima (24:2, 3) se pominju počinitelji takvog akta za muško pod nazivom *zani*, a za žensko pod nazivom *zan*ija. Tako je na arapskom jeziku, međutim na bosanskom jeziku imamo dva različita termina za nezakonit seks osobe u braku i osobe koja nije u braku, pa tako u praksi razlikujemo dva pojma: preljub i blud.

Preljub je kada se bračni partner upusti u izvanbračni seks ili vanbračnu ljubavnu vezu (preljubnik / preljubnica).
Blud, s druge strane, predstavlja hotimični spolni odnos između nevjenčanih osoba suprotnoga spola, a učesnici se nazivaju bludnik i bludnica. U skladu sa iznesenim definicijama prijevodi ajeta u kojima se ističu riječi *zina* (nezakonit seks), *zani* (preljubnik/bludnik) i *zanija* (preljubnica/bludnica) su slijedeći:

(17:32) I ne približujte se bludu / preljubu (*zina*)! Uistinu, to je nemoral i zao put.

(24:2) Preljubnicu / bludnicu (*zanija*) i preljubnika / bludnika (*zani*): pa bičujte svako od njih dvoje pojedinačno stotinom udaraca; i neka vas zbog njih

ne obuzme sažaljenje u vjeri Allahovoj, ako vjerujete u Allaha i Dan posljednji. I neka kažnjavanju njihovom prisustvuje skupina vjernika.

(24:3) Preljubnik / bludnik (*zani*) neka ne ženi izuzev preljubnicu / bludnicu (zanija) ili mušrikinju; a preljubnica / bludnica (*zanija*), neka nju ne ženi, izuzev preljubnik / bludnik (*zani*) ili mušrik. A to je zabranjeno vjernicima.

Kur'an je vrlo jasno i nedvosmisleno utvrdio bičevanje kao kaznu za preljub / blud i nije napravio razliku u tome da li je krivac u braku ili ne. Zanimljiva je činjenica da se zabluda oko ovoga održala bez ikakvog opravdanja ili lingvističkog autoriteta među pojedinim školama muslimanske vjerske misli.

Temeljna je zabluda dakle da se ajet koji je predmet komentara bavi isključivo kaznom za neudate / neoženjene osobe, a da je kamenovanje na smrt kazna za udate / oženjene. Izgleda da ova zabluda potiče od nekoliko slučajeva zabilježenih u hadisu kada su okrivljene kamenovali do smrti, navodno po nalogu Poslanika, a.s.

Kazna propisana ajetom (24:2) je stotinu udaraca bičem, bez razlike jesu li krivci u braku ili ne, ili jedan u braku, a drugi nije. Tako je bičevanje, a ne kamenovanje na smrt, prema ovom ajetu kazna propisana u islamu za preljub ili blud. Islam nije propisao ubijanje kao nužnu i bezobzirnu kaznu čak ni za zločine mnogo gore od preljube / bluda, kao što su neisprovocirana ubistva, oružana pljačka, izdaja države i remećenje mira na zemlji.

Iako je ekstremna kazna za ove zločine smrt, ipak je isplata krvarine u prvom slučaju (2:179), i zatvora ili protjerivanja za druge zločine (5:33), utvrđena kao alternativno rješenje. Drugdje u Kur'anu gdje se spominje kazna za nemoral robinje u braku (4:25), jasno je rečeno da će dobiti polovinu kazne propisane za slobodnu udatu ženu; a očigledno se kazna kamenovanjem na smrt ne može popoloviti. Sem toga, jednostavno je nezamislivo da je Poslanik a.s. postupao u suprotnosti sa jasnim i nedvosmislenim Božijim zapovijedima u ovom pogledu. Iz ajeta se vidi da premlaćivanje krivca ne bi trebalo biti toliko jako da izazove njegovu smrt ili da mu polomi kosti, nego da nanese bol samo koži kako riječ "bičujte" u ajetu pokazuje i kako se implicira u ajetu (4:25).